

نماینده پیشین مجلس: چرا پروژه‌های صادرات گاز متوقفند؟

نماینده پیشین مجلس گفت: ما قبلاً مطالعاتی در حوزه صادرات گاز به اروپا از مسیر هند و پاکستان و همچنین ترکیه داشته‌ایم اما هر دو متوقف شد؛ به دلیل اینکه در شرایط تحریم هستیم، یعنی فارغ از این تصمیم‌گیری که کدام بازار اولویت دارد و به لحاظ مسائل فنی و اقتصادی کدام مسیر بهتر است؛ تحریم ما را از اصل ماجرا دور کرد و نتوانستیم روی صادرات گاز به اروپا برنامه‌ریزی کنیم.

به گزارش **مشعل نیوز**؛ علی‌بختیار، درباره همکاری گازی ایران و روسیه اظهار داشت: ایران و روسیه کشورهای بزرگ گازی جهان هستند که ظرفیت‌های بزرگی برای تجارت و همکاری متقابل با یکدیگر دارند و از طرفی بحث ایجاد اوپک گازی نیز مطرح است اما واقعیت امر اینکه ایران علیرغم ذخایر بزرگ گازی از هیچ یک از مزایای آن بخصوص در حوزه تجارت گاز استفاده بهینه نداشته است.

وی افزود: ما میادین بزرگ گازی در خزر داریم که به دلیل مسائل زیست محیطی و همچنین عدم اولویت تولید در شمال کشور تاکنون برداشتی نداشته‌ایم و اکنون همکاری دوجانبه ایران و روسیه می‌تواند نقطه قوت برای هر دو کشور باشد یکی اینکه می‌تواند سطح مبادلات تجاری دو کشور را بالا ببرد و دوم اینکه ما توانیم در زمینه تولید در خزر اقدام کنیم و باتوجه به نیاز به تکنولوژی بالا و همچنین عمق زیاد آب می‌توانیم با کمک روسیه پروژه‌های دریایی را پیش ببریم.

این کارشناس حوزه انرژی با اشاره به برنامه ایران برای تبدیل شدن به هاب گازی خاطرنشان کرد: این برنامه به لحاظ مسائل ژئوپلیتیکی و ژئواستراتژیک برای ایران بسیار حائز اهمیت است اما یکی از موضوعاتی که باعث شده ما نتوانیم در زمینه تبدیل شدن به هاب گازی موفق باشیم این است که ما با تحریم همه‌جانبه مواجه بودیم، در نتیجه نتوانسته‌ایم سهم‌مان را در تجارت جهانی و منطقه‌ای بالا ببریم. موضوع دیگر نیز روند مصرف گاز در داخل کشور است، البته عدم توسعه میادین غیر پارس جنوبی نیز مزید بر علت شده که

نتوانسته‌ایم حجم پایداری از تولید برای صادرات داشته باشیم.

وی تاکید کرد: اکنون علیرغم اینکه یکی از بزرگترین تولیدکنندگان و ظرفیت‌های گازی جهان هستیم، در زمینه تجارت گاز سهم اندکی داریم، حال آنکه اگر بنا داریم هاب گازی باشیم لازم است از همه انواع تجارت اعم از ترانزیت، سوپ، مبادله و صادرات گاز سهم‌مان را در کشورهای جهان افزایش دهیم.

بختیار بیان داشت: ما قبلاً مطالعاتی در حوزه صادرات گاز به اروپا از مسیر هند و پاکستان و همچنین ترکیه داشته‌ایم اما هر دو متوقف شد؛ به دلیل اینکه در شرایط تحریم هستیم، یعنی فارغ از این تصمیم‌گیری که کدام بازار اولویت دارد و به لحاظ مسائل فنی و اقتصادی کدام مسیر بهتر است؛ تحریم ما را از اصل ماجرا دور کرد و نتوانستیم روی صادرات گاز به اروپا برنامه‌ریزی کنیم و درواقع یک فرصت بزرگ را از دست داده‌ایم.

وی ادامه داد: در زمینه واردات، ترانزیت و خرید گاز از ترکمنستان و فروش به ترکیه به دلیل شرایط فنی و اقتصادی امکان خوبی فراهم بود اما به دلیل اینکه ما ساز و کار پرداخت پول به طرف ترکمنی نداشتیم و پول با تعلل پرداخت می‌شد؛ همکاری دو کشور دچار آسیب شد و نتوانستیم از این فرصت هم استفاده کنیم. در اصل برخی از فرصت‌ها حتی به تهدید تبدیل شد.

این عضو پیشین کمیسیون انرژی مجلس با بیان اینکه باید اکنون نگاه جدید به حکمرانی انرژی کشور داشته باشیم، گفت: موضوع مهم و اولویتی که باید در دستور کار قرار گیرد اینکه باید ابتدا نسبت به رفع تحریم اقدام کنیم باید مسائلی که برای ایجاد مناسبات سیاسی و اقتصادی برقرار می‌شود را حل و فصل کنیم؛ باید به سمت افزایش تجارت گاز برویم.

وی یادآور شد: یکی از موضوعاتی که طی سال‌های گذشته مغفول واقع شد تکنولوژی ال‌ان‌جی است دنیا اکنون در حال گذار از پروژه‌های پرهزینه خط لوله به سمت توسعه ال‌ان‌جی است چراکه از این مسیر می‌توان با دورترین نقطه دنیا نیز ارتباط گازی داشت و ما اکنون از کشور عربی همسایه عقبیم به طوری که قطر در این حوزه حرف اول را در دنیا می‌زند. بنابراین ما باید در یک برنامه منسجم ابتدا نسبت به ورود جدی به توسعه ترمینال‌های ال‌ان‌جی ورود کرده و سپس وارد تجارت گاز از این مسیر شویم. ضمن اینکه خط لوله صادرات به کشورهای همسایه

را نیز نباید فراموش کنیم و زودتر وارد فاز اجرا شویم تا عقبماندگی‌های گذشته را جبران کنیم، در این راستا حتما باید با کشورهای توانمند در این زمینه همکاری داشته باشیم.